

Missionskyrkans & SMU:s samarbeten

AFRIKA

Kongo-Brazzaville

Eglise Evangélique du Congo, EEC

Evangeliska kyrkan i Kongo (EEC) har vuxit fram genom Svenska Missionskyrkans missionsarbete i Kongo, som inleddes 1909. Kyrkan blev självständig 1961. Ett samarbetsavtal som reglerar samarbetet mellan de båda kyrkorna undertecknades 1996.

Låt Kongo leva!

Sedan 1996 är EEC och dess systerkyrkor i Norden djupt engagerade i ett program för fred, försörjning och humanitära insatser inom landet. Under 1990-talet härjades Kongo av tre inbördeskrig. Efter katastroferna med urskilningslöst mördande måste landet hitta fungerande demokratiska styresformer, försörjningsmöjlighet för alla återvändande flyktingar och skolutbildning för en hel generation som riskerar att ställas utanför.

EEC har en viktig roll i detta arbete med internationellt stöd genom Action de Secours d'Urgence et development humaine, ASUdh. De svenska och norska missionskyrkorna arbetar för att väcka internationell opinion för Kongos folk.

Församlingen och ungdomsarbetet

EEC har församlingar över hela landet. Kyrkan strävar efter att utbilda lekmän, pastorer och evangelister för de behov som finns för att ge stöd åt om gamla och nya medlemmar. Församlingarnas verksamhet är livaktig och mångskiftande, och särskilt i stadsförsamlingarna får pastorer och evangelister hjälp av diakoner – lekmän. I nästan varje församling finns körer av olika slag.

EEC:s barn- och ungdomsorganisation heter JEEC, la Jeunesse de l'Eglise Evangélique du Congo. JEEC har en egen nationell styrelse och några anställda. JEEC har tre grenar: bibelstudiegrupper, söndagsskola och scouting. Utöver dessa så finns det också en stor körverksamhet. I de flesta församlingar finns barn- och ungdomsarbete med en eller flera av dessa inriktningar.

Hälso- och sjukvård

EEC bedriver sjukvårdsarbete vid en poliklinik och sju vårdcentraler, varav sex har förlossningsavdelning. EEC har två fristående apotek utöver dem vid vårdcentralerna. EEC bedriver också arbete med förebyggande hälsovård. Detta arbete går ut på att i ett antal byar stimulera befolkningen till att bilda utvecklingskommittéer som tar ansvar för hygien, hälsovård, vatten, toaletter och utveckling i sitt eget närområde. Det förebyggande arbetet innehåller också vaccinationer i de stora barngrupperna samt omfattande undervisning i hygien och näringslära.

Ett hiv- och aidsprojekt bedrivs med stöd från Svenska Missionskyrkan och franska kyrkor. Frågorna om hiv och aids är aktuella och arbetet utförs i nära samarbete med staten. Enskilda församlingar i stadsmiljö har startat egna vårdcentraler.

Vid sidan av den "moderna" sjuk- och hälsovården som EEC bedriver har många församlingar så kallade behandlingscentra där man behandlar sjuka med hjälp av förbön och medicinalväxter. Dessa centra är öppna för alla och är ett av kyrkans starkaste uttryck för socialt engagemang.

Kongo-Kinshasa

Communauté Evangélique du Congo, CEC

Communauté Evangélique du Congo (CEC) är Svenska Missionskyrkans systerkyrka i Kongo-Kinshasa (Demokratiska Republiken Kongo, före detta Zaïre). Hit kom C J Engvall i augusti 1881, Missionskyrkans första missionär i Afrika och dåvarande Kongofristaten. Sedan dess har vi ständigt haft missionsarbetare i tjänst i Afrika.

I Kongo-Kinshasa lever omkring 60 miljoner invånare – ungefär hälften är under 15 år. En tredjedel av befolkningen bor i städerna. Antalet etniska grupper med språkliga och kulturella särdrag är stort, men cirka 75 procent av befolkningen är bantufolk. Av landets urinnevånare, pygméerna, finns bara en liten minoritet kvar.

Svenska Missionskyrkan och SMU stöder CEC:s verksamhet i den västra delen av landet, i provinsen Nedre Kongo och i huvudstaden Kinshasa.

Samarbete

Kyrkan blev självständig 1961 men får fortfarande personellt och ekonomiskt stöd från Svenska Missionskyrkan. Vår insats de senaste 25 åren har till stor del präglats av biståndsinsatser med Sida-stöd. Evangelisation i form av förkunnelse sköter CEC själv till största del med viss finansiering från Sverige. De båda kyrkorna skrev 1997 under ett samarbetsavtal, som betonar ömsesidighet i relationerna mellan CEC och Missionskyrkan.

Urbanisering

På grund av urbaniseringen växer församlingarna framför allt i städerna, medan landsbygdsförsamlingarna minskar. CEC är nu etablerat i samtliga större städer och tätorter i Nedre Kongo, och är inne i en intensiv församlingsbyggarperiod. Denna expansion föder också problem. Hur ska man hinna ge alla nykristna en stabil trosgrund att stå på? Undervisningsfrågorna blir här mycket viktiga.

Vård

Kyrkan bedriver ett omfattande hälso- och sjukvårdsarbete. I den ekonomiska situation som landet befinner sig i är denna verksamhet i stort behov av ekonomiskt stöd utifrån bland annat från Sverige. I Kimpese samverkar CEC med flera andra kyrkor i ett sjukhus. I anslutning till det drivs en skola för sjuksköterskor och laboratorietekniker. CEC tog för ett antal år sedan över driften av 4–5 sjukhus, inklusive det tidigare statliga Luozisjukhuset. Mindre vårdcentraler finns i flera städer under ledning av kongolesiska läkare. Kyrkan har även vårdcentraler i distrikten inom Luozi-regionen.

Skolor

Kyrkan driver cirka 100 primärskolor och drygt 50 sekundärskolor. Driften måste täckas via skolavgifter. Staten har ansvar för lärarlöner. Man strävar efter att utöka de yrkesinriktade linjerna, efter att i många år ha haft en främst teoretisk inriktning. Föräldraföreningar vid skolorna spelar en stor roll för möjligheterna att över huvud taget bedriva skolverksamhet.

Utvecklingsprogram för fattigdomsbekämpning

Från 2009 hoppas CEC kunna starta ett sammanhållet program för utveckling. Programmet kommer att beröra de fyra sektorerna samhällsutveckling, hälsa, utbildning och socialt omhändertagande. Förväntningarna är också stora på att den unga demokratiska staten ska visa tecken på praktiskt ansvarstagande för viktiga samhällsfunktioner.

Tillsammans med Svenska Missionskyrkan drivs för närvarande ett antal olika projekt, som till exempel kompetenshöjande fortbildning, hiv- och aidsarbete, arkivarbete och skolstöd. Kyrkan har påverkats starkt av krig och politiska oroligheter både inom landet och i grannländerna. Man har tagit ansvar för hjälparbete bland flyktingar och andra drabbade. Kyrkan är också en aktiv kraft i civilsamhället och har också sökt verka som "röst för de röstlösa" inför myndigheterna.

Tidning

Fredsbudskapet är kyrkans tvåspråkiga tidning (kikongo/franska). Den är en av Afrikas äldsta tidningar.

Barn- och ungdomsarbete

Barn- och ungdomsorganisationen inom CEC heter LK, som står för Département de l'Education Chrétienne. LK fungerar som en egen avdelning inom kyrkan och har ett eget kontor och anställda.

LK har tre grenar:

- barn och ungdom (scout, sport, söndagsskola med mera)
- musik (körer och olika musikgrupper/orkestrar)
- undervisning (till exempel teater och skolarbete)

Det finns ett stort barn- och ungdomsarbete i de flesta av CEC:s församlingar.

ASIEN

Indien

Hindustani Covenant Church

Svenska Missionskyrkans systerkyrka, Hindustani Covenant Church (HCC), är en liten men mycket aktiv kyrka. Man räknar cirka 13 000 medlemmar i 95 församlingar spridda i tolv delstater runt om i Indien. Merparten av församlingarna återfinns i delstaten Maharashtra där arbetet en gång startade.

Socialt arbete

Med stöd från Svenska Missionskyrkan, som i sin tur får del av Sidabidrag, har man ett stort socialt arbete. Man vänder sig till dem som behöver hjälp utan att se till vilken religion dessa människor har. Huvudstrategin är att stärka människorna så att de själva kan resa sig ur fattigdom. Man organiserar därför självhjälpsgrupper; lär ut metoder för jordbruksutveckling; lär kvinnor att läsa och skriva; man erbjuder yrkesutbildning åt arbetslösa ungdomar och man ger barn en chans att gå i skola. Man jobbar även med sjuk- och hälsovård, där bland annat hiv- och aidsarbetet utgör en viktig del. Vatten och sanitet är också viktiga frågor där HCC har lång erfarenhet.

En växande kyrka

De flesta av dem som deltar i HCC:s arbete gör det för att få möjlighet till ett bättre liv och HCC skapar genom detta ett stort förtroende för hela sin verksamhet. HCC ser sig inte som en social institution, utan som en kyrka och man är en växande sådan. Människor kommer till tro och låter döpa sig. Nya församlingar bildas och man expanderar. Under senare tid har man också knutit nya församlingar till sig i andra delstater. Svenska Missionskyrkan har inga anställda missionsarbetare i Indien.

De flesta församlingar har ett barn- och ungdomsarbete. På söndagarna är det söndagskola under gudstjänsttid och på eftermiddagen är det ungdomsmöte. Varje år i slutet av oktober/början av november möts ungdomar från de olika församlingarna till nationellt ungdomsläger.

Religionernas land

Indien är religionernas land. Störst är hinduismen som omfattas av cirka 830 miljoner människor. Landet har också världens näst största muslimska befolkning, efter Indonesien, med cirka 138 miljoner anhängare. Buddhismen, jainismen och sikhism grundades alla i Indien och har cirka 8 miljoner, 4 miljoner respektive 19 miljoner anhängare. Här finns också cirka 24 miljoner kristna, vilka utgör cirka två till tre procent av befolkningen.

På senare år har trycket ökat mot kristna. Från flera delstater har man rapporterat om övergrepp mot präster och nunnor, kyrkor har bränts ner och enskilda kristna har trakasserats. Många kristna är oroliga för nya lagar som införts. Man menar att dessa kommer att försvåra eller förhindra kristet arbete.

Japan

Nippon Seiyaku Kirisuto Kyoodan, NSKK

Nippon Seiyaku Kirisuto Kyoodan (NSKK) är Missionskyrkans systerkyrka i Japan. Det är en av de många kyrkor som grundades i Japan efter andra världskriget. De första av Svenska Missionskyrkans missionärer kom 1949. År 1964 övertog NSKK arbetsansvar och egendom. Kyrkans 18 församlingar har idag drygt 800 medlemmar. En svensk missionär finns i kyrkan.

En kyrka i ett samhälle med högt tempo

De två ledande religionerna i Japan är buddhismen och shintoismen. Många utövar båda religionerna samtidigt. Mindre än en procent av befolkningen är kristna.

Det moderna Japan har ett högt tempo i hela samhället. Därför måste de flesta av den kristna församlingens aktiviteter koncentreras till söndagarna (samlingar för hemmafruar och studenter undantagna). Japanska barn och ungdomar har mycket lite fritid, och det är ofta svårt att driva regelbundet ungdomsarbete i kyrkan. En del kurser och läger anordnas för barn och ungdomar, särskilt under sommaren. I församlingsarbetet ges stort utrymme åt grundläggande undervisning om kristen tro och etik. Medlemstillväxten sker långsamt.

Pionjärarbete

NSKK satsar på att börja nytt arbete i nybyggda förstadsområden. Engelskundervisning och matlagningskurser är exempel på vägar som prövas för att skapa kontakt. Så småningom växer det fram en grupp nykristna. Målsättningen är att på fem år bygga upp en självständig församling. Det är här den svenske medarbetaren har sina främsta arbetsuppgifter.

Varför mission i Japan?

Japan brottas med många problem, till exempel bristen på social trygghet. Pressen på människor är stor, alla måste prestera sitt yttersta i arbete och studier. En viktig målsättning med missionsarbetet i Japan är att göra evangeliets budskap om Guds kärlek till alla, oavsett prestation, känt och trott.

Kina

Hubeis Kristna Råd och Amity Printing Press

Svenska Missionskyrkan arbetade i Kina från 1890 till 1951 i två geografiskt skilda områden, Hubeiprovinnsen och Xinjiangprovinnsen. På senare tid har kontakter med de kristna i Kina återupptagits. Kyrkan i Kina växer, man evangeliserar både på landsbygden och i städerna. Det finns mycket framtidshopp och en stor glädje i kyrkan.

Mission i Hubeiprovinnsen

År 1890 anlände de första missionärerna från Svenska Missionskyrkan till provinnsen Hubei i centrala Kina. Man predikade och grundade församlingar, man startade skolor och sjukstugor.

1924 bildades det Kinesiska Missionsförbundet vilket som mest kom att ha cirka 4 000 medlemmar. I samband med utropandet av Folkrepubliken Kina 1949 tvingades alla missionärer lämna landet och under några årtionden var det omöjligt att ha kontakt med kyrkan i Kina.

Kontakter med Hubeiprovinnsen idag

I början på 1980-talet togs kontakt med de kristna i Hubeiprovinnsen och ett besök gjordes från Sverige. Under 1980-talet hölls kontakterna vid liv

genom enskilda besök och ett mindre ekonomiskt stöd. Sedan mitten av 1990-talet har flera besök gjorts i båda riktningarna.

Sedan några år tillbaka ger Svenska Missionskyrkan ett regelbundet stöd till Zhong Nans Teologiska Seminarium i Wuhan, huvudstad i Hubeiprovinnsen. Där finns provinnsens kyrkliga ledning, Hubeis Kristna Råd, genom vilken stöd också har förmedlats till olika kyrkbyggen.

Under senare år har Svenska Missionskyrkan stött en utbyggnad av det teologiska seminariet samt ett "Training Centre" där kyrkan utbildar lekmän. Ett visst stöd har också gått till skolan "Arken" där man ger utbildning till ungdomar.

Bibeltryckning

Ett annat viktigt arbete i Kina som Missionskyrkan stöder är bibelarbetet, med bibeltryckning via Amity Printing Press i Nanjing och bibelöversättning till minoritetsspråk.

Mission i Xinjiang

Svenska Missionskyrkan beslutade år 1893 att starta missionsarbete i Xinjiang, dåvarande Östturkestan. Man arbetade bland folkgruppen uigurer med början i Kashgar, en mötesplats för många folkslag, språk och religioner, en knutpunkt för kommunikationer. Missionärerna samlade folk till möten, startade sjuk- och hälsovård, barnhem, tryckeri och spred litteratur. Under större delen av tiden mötte man stora svårigheter och man fick inte se många människor omvända sig till kristen tro. Under 1930-talet kom förföljelse från olika politiska grupper och 1938 avbröts arbetet.

Xinjiang idag

Minnet av den svenska missionen finns fortfarande kvar, även om det bland uigurerna endast finns ett fåtal kristna idag. Kristen verksamhet bland den uiguriska minoriteten, som är muslimer, tillåts ej av de kinesiska myndigheterna.

Pakistan

Church of Pakistan och Christian Study Centre

De kristna i Pakistan är en liten minoritet. Av en befolkning på 162 miljoner människor är tre procent hinduer, kristna, sikher med mera, medan omkring 97 procent är muslimer. Kristna utgör den största minoritetsgruppen.

Pakistan är en islamisk federal republik. Det innebär en uppenbar risk att de religiösa minoriteterna lågprioriteras, motarbetas, diskrimineras eller rent av attackerats. Sålunda har kristna skolor och institut under senare tid utsatts för ett flertal attacker.

De kristna i Pakistan är i regel mycket fattiga. En stor majoritet bland de kristna har därtill en kastlös bakgrund. Den största protestantiska kyrkan är Church of Pakistan med cirka 350 000 medlemmar. Den bildades 1970 genom att anglikaner, metodister, presbyterianer och lutheraner, alla med rötter i västeuropeisk mission, gick samman.

Svenska Missionskyrkan och Svenska kyrkans mission har via Pakistankommittén under cirka trettio år samarbetat med Church of Pakistan. Samarbetet har särskilt koncentrerats till Raiwindstiftet i och kring storstaden Lahore, där vi bland annat bidragit till att starta en skola samt gett stöd till skolor på landsbygden. Idag ges stöd till ett kvinnocentrum, Talitha Kumi Welfare Centre. Kvinnor i Pakistan är ofta utsatta på olika sätt och detta centrum försöker här hjälpa till, ge stöd och utbildning. Stöd ges också till det ekumeniska studiecentret Christian Study Centre (CSC) i staden Rawalpindi. Man har här utvecklat en god kompetens för studium av islam och för reflektion kring kristna-muslimska relationer. Man bedriver forskning och arrangerar seminarier för kyrkorna, bland annat om islams roll i det pakistanska samhället.

I studiecentrets verksamhet deltar även Katolska kyrkan aktivt, vilket är ytterligare en viktig komponent i det ekumeniska arbetet. Arbetets syfte är att bidra till religionsfrihet och avspänning mellan olika religioner i landet.

EUROPA

Sedan i början av 1990-talet har Svenska Missionskyrkan ett organiserat Europaarbete. Detta påbörjades när demokratin infördes i Östeuropa efter Berlinmurens fall. Genom begynnande religionsfrihet skapades helt nya förutsättningar för evangelisation och mission för kyrkorna. Eftersom Missionskyrkans mission en gång startade i det nordiska närområdet och i Ryssland, så kan man säga att cirkeln nu är sluten genom det samarbete som äger rum med kyrkor i Baltikum och längre österut.

Under de senaste åren har ett samarbete inletts i en helt annan del av Europa, nämligen Spanien. Det sker genom projektet "De kring-spridda", som framför allt riktar sig till latinamerikanska invandrare.

Syftet med Missionskyrkans och SMU:s arbete i Europa är att i samarbete med systerkyrkor medverka till församlingstillväxt med tonvikt på evangelisation, församlingsutveckling och diakonalt arbete. Uppdraget motiveras utifrån den helhets-syn på mission som Missionskyrkan arbetar efter och de prioriteringar som finns i missionspolicyn "Evangelium åt alla". Europagruppen har ansvaret för arbetets samordning.

Estland

Estniska förenade kyrkan av evangeliskt kristna och baptister, EEKBKL

Sedan ett samarbetsavtal slöts vid kyrkokonferensen i juni 2001 mellan EEKBKL och Missionskyrkan, så har regelbundna rundabordssamtal hållits för att konkretisera samarbetet. Tillsammans har beslut tagits om att arbeta för att stärka vänsamlingsrelationerna, stödja pastorsutbildningen i Estland, satsa på sommarevangelisation med ungdomar Sverige, Estland och Ryssland samt utveckla det sociala arbetet, inte minst bland barn och ungdom genom den estniska kyrkans sociala stiftelse.

Estland är det land där de flesta av Missionskyrkans församlingar har vänkontakter.

Litauen

Evangeliska Reformerta Kyrkan i Litauen

Kontakterna med Litauen har sin tyngdpunkt i södra Sverige där distrikt och församlingar deltagit i aktiviteter inom ungdomsverksamhet och diakoni. Regelbundna besök har gjorts i båda riktningarna för att lära känna varandras arbete och traditioner. Under senare tid har Växjö missionsförsamling tagit ett allt större ansvar för kontakterna med Litauen, i samordning med Europagruppen.

Ryssland

Ryska Evangeliskt Kristna Kyrkan

Missionskyrkan har under många år stöttat en ny församlingsbildning och bibelskola i Jekaterinburg i Uralområdet. Samarbetet har utvecklats genom kontakter med Evangeliskt Kristna Kyrkan och stöd till dess pionjärbete i Bashkortistan och en bibelskola i Omsk.

Under senare tid har särskilt behovet att nå unga människor aktualiserats och ett samarbete kring kyrka-idrott initierats.

Både församlingen i Jekaterinburg och på flera andra platser har vänkontakter i Sverige som varit betydelsefulla för samarbetets utveckling.

Spanien

Ett helt nytt verksamhetsområde för Svenska Missionskyrkan är projektet "De kringspridda" i Spanien. Under senare år har hundratusentals latinamerikaner kommit till Spanien där många lever under svåra arbetsvillkor och levnadsförhållanden i allmänhet. En stor del av dessa invandrare kommer från Ecuador. I samarbete med Förbundskyrkan i Ecuador och spanska evangeliska församlingar inom federationen FIEIDE har ett arbete utvecklats för att särskilt nå dessa människor, inte minst de som kommer från Förbundskyrkans egna församlingar i Ecuador, ge dem stöd och se dem som en resurs i det spanska församlinglivet.

Övriga länder

Missionskyrkans kontakter i Europa gäller även kyrkor i andra europeiska länder såsom Polen, Tjeckien och Ukraina. I några fall handlar det enbart om vänförsamlingskontakter, i andra fall om samarbete inom Europagruppens ram.

LATINAMERIKA

Costa Rica

Nairistiftelsen

År 1990 bildades Nairistiftelsen som en miljöorganisation med särskilt intresse för att skydda regnskogen. Redan från början hade stiftelsen nära förbindelse med organisationer i Sverige. Man lyckades skapa ett skyddat område i anslutning till nationalparken Barbilla. Arbetet skedde i samverkan med ett brett ekumeniskt nätverk kallat Foro Emaús.

Arbetet har senare utvecklats till att även gälla människorna i regnskogen, konkret den isolerade indiagruppen cabécar. Under 1990-talets senare år arbetade man med alfabetisering och såg då att tillgängligt undervisningsmaterial inte alls var anpassat till indianernas situation. Så småningom utvecklades ett projekt för produktion av skolmaterial på spanska och cabécar-språket. Detta pågår sedan 2007 i sin andra etapp.

Först SMU och sedan Missionskyrkan har stöttat Nairistiftelsen personellt och ekonomiskt i arbetet för cabécarindianerna. Skolboksprojektet finansieras till stor del med Sida-medel.

Ecuador

Evangeliska Förbundskyrkan i Ecuador

Svenska Missionskyrkan bedriver sedan början av 1970-talet ett samarbete med Evangeliska Förbundskyrkan i Ecuador. Denna kyrka är fortsättningen på det arbete som Evangelical Covenant Church i USA hade inlett i landet år 1947. Kyrkan har ca 11 000 betjänade varav drygt hälften är medlemmar i ett åttioal församlingar och nybildade grupper.

Missionskyrkan stöder pionjärbete och teologisk utbildning, den lokala radiostationen ute i djungelområdet, skolverksamhet och utvecklingsprojekt. Det betyder att samarbetet innefattar både kyrkans centralt, lokala församlingar och distrikt samt den sociala stiftelse som lever i nära anslutning till kyrkan.

Förbundskyrkans ungdom, JNJ, har ett omfattande arbete som stöds av SMU. Lokala barn-, scout- eller ungdomsgrupper får hjälp att utvecklas. Under flera år har lärjungaskolan Apg29 genomförts i Ecuador i samarbete mellan de båda kyrkorna och deras ungdomsförbund. Svenska och ecuadorianska ungdomar studerar Bibeln tillsammans under tre månader och praktiserar i församlingarnas evangelisationsarbete.

Under ett antal år har SMU haft volontärer i Ecuador som praktikanter i lokal ungdoms-, skol- eller fritidsverksamhet. Även ungdomar från JNJ har kunnat göra volontärstjänst i lokala SMU-grupper och missionsförsamlingar i Sverige.

Nicaragua Moravakyrkan

I mars 1849 kom de första missionärerna från Herrnhut i Tyskland till Nicaraguas Atlantkust och inledde då ett långsiktigt och mödosamt missionsarbete. Sjuuttio år senare tog amerikanska missionärer över arbetet som först på 1970-talet fick inhemsk ledning då missionen blev Moravakyrkan i Nicaragua. Denna kyrka har idag mer än 80 000 betjänade varav ungefär en tredjedel är aktiva medlemmar. Bortåt hälften av de betjänade är barn och ungdomar. En av kyrkans största uppgifter är att fostra dessa i söndagsskola och ungdomsarbete. Ungdomsorganisationen, AJECIM, har lokalföreningar i de flesta av kyrkans cirka 200 församlingar.

Den östra delen av Nicaragua, med sin kust mot Karibiska havet, ofta kallad Atlantkusten, är den fattigaste och mest isolerade delen av landet. Ett flertal etniska minoritetsgrupper lever där, varav den största är miskito-indianerna. Nästan alla medlemmarna i Moravakyrkan kommer från någon av minoritetsgrupperna.

Området har drabbats av svåra tropiska oväder och orkaner under den senaste tjugoårsperioden,

orkanerna Joan i söder, Mitch som drabbade andra delar av Nicaragua och Centralamerika hårdare, samt Felix som slog till i september 2007 mot den norra Atlantkusten och dess största stad Puerto Cabezas.

Svenska Missionskyrkan inledde sitt samarbete med Moravakyrkan i början av 1990-talet efter det inbördeskrig som Nicaragua genomlevde på 1980-talet. Kyrkan fick hjälp att starta sin pastors- och ledarutbildning igen och ett studiecentrum byggdes i Puerto Cabezas. Olika kapacitetsprojekt har sedan genomförts, senast för det hiv- och aids-förebyggande arbetet. Tillsammans med kyrkans sociala institut har humanitära insatser gjorts och utvecklingsarbete bedrivits.

AJECIM och SMU har ett samarbete sedan mitten av 1990-talet med olika utbytesprogram, stöd till den lokala ungdomsverksamheten och det nicarauanska ungdomsförbundets centrala arbete.

MELLANÖSTERN

Middle East Council of Churches, Federation of Middle East Evangelical Churches, Arab Orthodox Society – Melia Center, Moder Theresa-systrarna i Gaza, Sabeel, Sira, SAT-7 m.fl.

Mål

Mellanösternarbetet i Svenska Missionskyrkan har som huvudsyfte att lyfta fram och stödja de kristnas situation i området samt verka för stöd till freds- och försoningsarbete i Mellanöstern samt att lyfta fram förbön för fred som en viktig del för försoning.

Ett annat viktigt mål för Mellanösternarbetet i Svenska Missionskyrkan är att stödja freds- och försoningsarbetet i regionen genom att arbeta för ökad förståelse och ömsesidighet samt genom att öka kunskapen om och förståelsen av situationen i Mellanöstern genom olika former av informationsinsatser och utbildningar, stipendier och stöd till studieresor.

Följeslagarprogrammet

Svenska Missionskyrkan deltar aktivt i det ekumeniska Följeslagarprogrammet i Palestina och Israel genom representation i en samordningsgrupp för programmet och genom att sprida information och arbeta med rekrytering.

Kyrkorelaterade organisationer

Missionskyrkans kontakter med kyrkorelaterade organisationer i Israel och Palestina har fördjupats under de senaste tio åren. Ett synligt bevis för detta är att stödet från Missionskyrkan numera omnämns i flera av kontakternas officiella årsberättelser.

En av Missionskyrkans nära samarbetspartners i Palestina och Israel är Sabeel, ett ekumeniskt teologiskt center i Jerusalem med en avdelning i Nasaret som arbetar för fred och försoning.

En annan samarbetspartner är NECC, Near East Council Of Churches, och deras flyktingarbete i Gaza.

Mellanösterngruppen

Mellanösterngruppen ansvarar för Svenska Missionskyrkans Mellanösternarbete. Gruppen arbetar med att även stärka kontakterna med kyrkor i Libanon och Syrien. Kontakterna med Federation of Middle East Evangelical Churches (FMEEC) har också fördjupats och Missionskyrkan har hjälpt dem att ansöka om medel från Sida för fortbildning av rektorer från kristna skolor (lågstadiet till gymnasiet) runt om i Mellanöstern.

Som associerade till den kristna tv-kanalen SAT-7 ger Missionskyrkan också ett litet stöd till tv-sändningar som särskilt vänder sig till den arabisktalande befolkningen i Mellanöstern.

Volontärer

Missionskyrkan tillhandahåller stipendier för resor till Mellanöstern och SMU sänder ut volontärer. SMU:s arbete med volontärer i Palestina/Israel är igång igen sedan hösten 2003. Två volontärer placeras varje år på Siraskolan i Beit Jala.

Resepedagoger

Mellanösterngruppen har till uppgift att sprida kunskap om situationen i området och förbereder därför olika studiesatsningar. Tillsammans med Studieförbundet Bilda, tidigare Frikyrk-

liga Studieförbundet, har vi också genomfört en resepedagog-utbildning för resor i området. Dessa resepedagoger står nu beredda att leda församlings- och studieresor, för att fler ska få en möjlighet att lära känna området och möta de kristna som lever där.

Jerusaleminsamlingen

Jerusaleminsamlingen är Missionskyrkans särskilda insamling för direkt stöd till området. Genom lokala samarbetsorganisationer kan vi genom den stödda kristet socialt arbete och utbildning. Pengarna från Jerusaleminsamlingen har bland annat gått till Moder Theresa-nunnornas arbete bland gamla och gravt handikappade och Mellanösterns Kristna Råds flykting- och sjukvårdsarbete i Gaza. Vidare till freds- och försoningsarbete genom Sabeel och till ledarfortbildning genom FMEEC, till kristet socialt arbete genom Arab Orthodox Society och till SIRA-skolorna.

GLOBALT

ECLOF – Ecumenical Church Loan Fund

ECLOF är en av världens första internationella mikrokreditinstitutioner och har funnits sedan 1946. Det skapades av ledare i Kyrkornas Världsråd tillsammans med visionära personer inom bankväsendet som ville ge de allra fattigaste möjligheter till lån, även utan säkerhet.

ECLOF är inspirerat av Bibelns ord om att "sätta de sista först" och har under åren kunnat bidra till ökad självkänsla och en ny framtid för miljoner människor vilket också påverkat det civila samhället där de finns. Mikrokrediter är en allmänt välkänd metod att relativt snabbt nå positiv utveckling på lokal nivå. Endast små insatser behövs för att enskilda och grupper ska kunna förverkliga sina idéer till självförsörjning. ECLOF arbetar genom 32 nationella kommittéer som var och en samverkar med kyrkor, civila samhället och finansaktörer. Missionskyrkan har under ett antal år med egna och Sida-medel stött denna internationella verksamhet.

För närvarande fokuseras Missionskyrkans bidrag till Ecuador där det också finns en syster-

kyrka. Lån på 500–1500 US\$ går till individer i lokala bondegrupper som tillsammans ansvarar för återbetalning av lånen. De används till grönsaks- och blomsterodling för försäljning, gris- och kycklinguppfödning, tillverkning av tegel, hantverk etc. Många låntagare tillhör indianbefolkningen och ungefär hälften är kvinnor.

En del av bidraget till ECLOF används till utbildning, seminarier och nätverksträffar både lokalt och regionalt.

Kyrkornas Världsråd

Representanter från Svenska Missionskyrkan deltar i rådets centralkommitté och olika arbetsgrupper vilket ger möjlighet till delaktighet och inflytande över prioriteringar och utveckling av arbetsformer. Rådet har under 2007 genomfört en omfattande omorganisation där också metoder för planering, uppföljning, utvärdering och rapportering av projekt varit i fokus. Flera delegationer har under året besökt vår organisation för att diskutera dessa frågor. Svenska Missionskyrkan arbetar också aktivt för att knyta ihop det arbete som sker genom rådet med systerkyrkors insatser i olika länder.

Svenska Missionskyrkan har sedan ett antal år kanaliserat bidrag genom Kyrkornas Världsråd till utvecklingsinsatser runt om i världen. Det kan handla om väldigt olika typer av projekt, på kort eller lång sikt. Vi kan därmed konkret bli delaktiga i ett större sammanhang med möjlighet att påverka på ett sätt som vi aldrig skulle kunna genomföra i egen kraft.

Exempel på insatser:

- påverkansarbete i FN
- fredsarbete som till exempel världsböndagen för fred
- Kyrkornas roll i arbetet med hiv och aids i Afrika
- Demokrati
- Miljö, vattenförsörjning, globalisering, fördelning av världens resurser
- Handikappades situation i kyrkor och samhälle
- Nätverksskapande
- Internationella, regionala eller lokala konferenser kring olika tema